

Úvodné slovo

**Vážení čitatelia, bádatelia,
naše bádatel'ské hnutie trvá už štvrtstoročie. Je teda na čo nadväzovať.**

**Aj my sme museli siahnúť do hlbších zložiek nášho archívu a otvoriť otázky,
možno dávno zabudnuté, no stále nevyriešené.**

Martin Toth

Orientácia vo svete záhad ...

Kto riadi naše mozgy? ...

Niekoľkokrát za život sa nám stane, že sa dostaneme do situácie, ktorá je mimo naše chápanie.

Zhody okolností sú každodenným javom a my sa im síce začudujeme, ale viac už o nich nepremýšľame. Riadi snád' niekto naše mozgové centrály rovnakým spôsobom, ako my počítačovú techniku, roboty a iné veci? Alebo ide len o obyčajné náhody či anjelov strážnych, ktoré nad sebou máme?

Presunieme sa na chvíľu do roku 1971. Práve tento rok sa jeden mladý architekt po nervovom zrútení vrhol pod vlak londýnskej podzemnej dráhy. Vlak ale zastavil ešte skôr, než mohol mladíka zabiť. Vlak sa ale zastavil včas kvôli cestujúcemu, ktorý zatiahol za záchrannú brzdu. V tej chvíli vôbec nevedel, prečo to robí. Treba ešte dodať, že vo vlaku londýnskeho metra nikto okrem rušňovodiča nevidí dopredu pred vlak v smere jazdy.

Prípád **Theodora Rozsak** (1933-2011) je tiež zaujímavý. Keď sa prechádzal so svojou ženou po parku, začal si náhle roztržite pospevovať. Po prechádzke sa ho manželka spýtala, či spoznal ľudí, ktorí okolo nich prešli. Rozsak odpovedal, že nie a nato mu žena povedala, že to boli **John Lennon** a **Yoko Ono**. V tom okamihu si obaja uvedomili, čo to bolo za melódiu, ktorá vyšla z úst Theodora Rozsaka. Bola to jedna z najznámejších Lennonových piesní z obdobia, keď ešte pôsobil vo skupine *The Beatles*. Došlo tu k zhode okolností v tom, že si dotknutá osoba pospevovala melódiu, ktorá sa jej vlastne vôbec nepáčila, zatiaľ čo okolo prechádzal člen skupiny a dotknutá osoba ho nepoznala. Mohol si Theodor Rozsak v hlbšej úrovni podvedomého myslenia všimnúť blížiaceho sa Lennona? Ale ako, keď ho nepoznal a o túto hudbu sa nikdy nezaujímal?

Zhody okolností nemávajú vždy len optimistickú formu, často bývajú aj veľmi tragické. V istom filme hrali **Julie Christie** a **Donald Sutherland** manželov, ktorých dcéra sa utopila v rybníčku na ich záhrade. V roku 1979 sa na vidieckej usadlosti utopilo v miestnom rybníčku dieťa Julie Christie.

Podobných náhod, pri ktorých sa tají dych, sa odohráva dnes a denne veľmi veľa. Matky väčšinou cítia nebezpečenstvo, ktoré hrozí ich dieťaťu, a v poslednom okamihu ho mnohokrát dokážu aj zachrániť. Pokiaľ nikto naše mozgy neriadi, máme v nich zrejme ešte veľa nezodpovedaného a práve zhody okolností patrí do nám zatiaľ uzamknutej komnaty, ktorej sa hovorí „trináctka“...

(-ak-)

Africká Atlantída

Žiadne iné africké mesto nebolo opradené toľkými legendami ako Timbuktu. Prvý Európan do neho v utajení vstúpil až v 19. storočí. Mnohé potom prekvapilo, že toto bájne miesto skutočne existuje.

Timbuktu leží hlboko v saharskej púšti na území dnešného **Mali**. Založili ho kočovní *Tuarégovia* v 12. storočí a počas nasledujúcej doby sa stalo nesmierne bohatým mestom na križovatke obchodných ciest. Miestni obyvatelia ho tiež považovali za posvätný domov 333 svätých a na kresťanov tu pozerali ako na najväčších nepriateľov.

Zvesti o rozprávkovom bohatstve *Timbuktu* sa postupom času doniesli až do Európy, kde podnietili fantáziu a tiež chamtivosť. Celá stáročia sa tam rôzni dobrodruhovia snažili preniknúť, ale márne. Okrem nevraživého obyvateľstva im v ceste stála aj nekonečná a nebezpečná cesta cez púšť. Podľa dobového opisu trvala cesta z Tripolisu 60 dní, pričom šesť dní bolo úplne bez vody.

Niet divu, že sa z *Timbuktu* do Európy nikto nevrátil. Ľudia prestávali veriť, že mesto skutočne existuje. V roku 1829 známy anglický básnik *Alfred Tennyson* mesto opísal ako "záhadné" a "nepreniknuteľné" a porovnal ho s *Eldoradom* a *Atlantídou*.

Až v roku 1830 sa Francúzi *René Caillié*mu ako prvému Európanovi podarilo dosiahnuť Timbuktu a v zdraví sa zase vrátiť domov. Vďaka za to aj svojmu dôkladnému prevleku za moslima. Mesto vystavané z blata bolo síce plné úchvatných stavieb, ale najväčší rozkvet malo už dávno za sebou. Žiadne zlaté strechy ani paláce zo slonoviny. Jeho svedectvo znamenalo veľké sklamanie pre všetkých, ktorí dúfali, že v Timbuktu nájdu podobné poklady ako Španieli v ríšach juhoamerických Indiánov. Aj vďaka tomu je mesto dodnes veľmi odľahlým a pustým miestom, kam nevedie jediná asfaltová cesta.

Územie navyše stále ovládajú nevyspytateľné kmene. Pred niekoľkými rokmi treba rozhneval fakt, že sa stavby dostali na zoznam pamiatok UNESCO, a začali ich bez milosti ničiť. Vedci sa obávajú aj o osud státisícov vzácných historických zvitkov, ale odvahu postaviť sa samopalom v rukách náboženských fanatikov nikto z nich nemá. Timbuktu tak možno naozaj prestane časom existovať.

Kto bol *Jack Rozparovač*?

Jedným z najznámejších sériových vrahov v histórii bol *Jack Rozparovač*.

Hľadanie jeho identity sa stalo pre mnoho Britov fascinujúcou hrou. Za celú dobu pátrania po tomto vrahovi, už bolo uvedených viac ako 200 mien, vrátane člena kráľovskej rodiny. *Scotland Yard* má tak stále plné ruky práce.

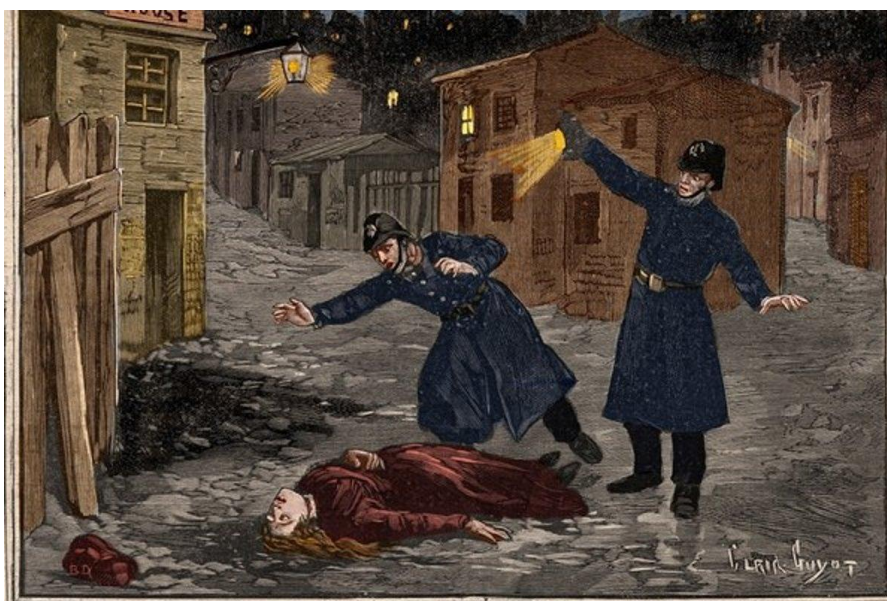
Chladnokrvne vraždil londýnske prostitútky a potom ich telá veľmi odborne rozrezával. Od roku 1888 sa v histórii kriminalistiky stal legendou a najväčšou záhadou zároveň.

Jeden austrálsky expert dokonca prišiel s tvrdením, že *Jack Rozparovač* nebol muž, ale žena. Usúdil tak z 118 rokov starej DNA, ktorá pravdepodobne patrila onomu sériovému vrahovi. Vznikol čiastočne ženský portrét a to vďaka slinám, ktoré zanechal sériový vrah na zadnej strane poštových známok na obáľkach listov. Genetickí odborníci už pracovali na ďalších testoch DNA, ale je možné zabezpečiť po tak dlhej dobe dostatok genetických materiálov?

Aj keby listy s poštovými známkami rozosiela sám veľký Jack, kde je napísané, že musel známky sám lepiť? Vari nemohol mať milenku, ktorá by túto „prácu“ robila za neho? Aj v súčasnej kriminalistike je predsa veľa prípadov, keď hlavný aktér nie je na všetko sám.

Obeťami vraha boli len ženy. Štyridsaťštyriročná *Mary Ann Nichols* bola zavraždená v auguste roku 1888, o rok staršia *Annie Chapman* našla smrť v tom istom roku v septembri, rovnako ako štyridsaťpäťročná *Mary Jane Kelly*, taktiež prostitútky. Nenapadlo snáď ešte nikoho, že by sa mohol vrah pomstiť za to, čo mal doma a čo z hĺbky duše nenávidel? Za všetky mužské skutky predsa väčšinou môžu práve ženy a práve milenky bývajú jednou z najčastejších príčin.

Napriek tomu otázka pravosti je stále otvorená a ak tento článok podnieti niekoho k ďalšiemu pátraniu, bude to len dobre.

Ilustrácia z dobovej tlače

Magická sila netvorov?

Praveké netvory, o ktorých sa rozpráva v legendách dávneho obdobia, sú popisované v Číne, Kórei, u Eskimákov, alebo v Japonsku. Aká bola ich sila, že sa o nej rozpráva aj mnoho tisíc rokov neskôr? Vyhynuli naozaj, alebo sa ešte skrývajú v tajuplnom podsvetí našej planéty?

Väčšina ľudstva sa neustále domnieva, že na našej planéte je len to, čo je vidieť na jej povrchu. Ľudia akceptujú flóru i faunu, ktorú je vidieť, avšak v podzemných priestoroch a hĺbinách vôd stále čakajú tajomstvá, ktoré sú doteraz nerozlúštené. Niektoré príbehy z nášho „moderného“ sveta svedčia o tom, že praveké netvory za sebou ešte nezavreli tak celkom dvere a že je celkom možné, že sa pred skazou ukryli v hĺbinách, kde si vytvorili podmienky pre život.

Americký Texas, rok 1976: *Armando Grimaldi* sedel úplne pokojne na záhrade a neobával sa ničoho neobvyklého. Bol to deň, ako každý iný, príjemné popoludnie plné pohody. Zrazu ale počul veľmi podivný zvuk, ktorý pripomínal mávanie netopierich krídel. Bez toho, aby si stačil čokoľvek uvedomiť, čosi mu zarylo pazúry až do mäsa. Útočníka sa mu podarilo striasť, ale keď sa konečne otočil, zbadal desivého netvora, podobného netopierovi. Rozpätie krídel mal štyri metre a Armando bol rád, že sa z pazúrov obludy vymanil. To, že nešlo o svedectvo len jedného človeka dosvedčuje fakt, že netvora videli v Texase, v priebehu jedného mesiaca ešte ďalší dvaja ľudia.

V roku 1983 išiel člen záchranej služby *James Thompson* so sanitkou po diaľnici číslo 100, neďaleko Mexickej hranice. Nad sebou zrazu uvidel obrovský tieň, ale o žiadne lietadlo nešlo. Ono? Čosi? zamávalo krídlami a letelo hore. James opísal, že išlo o netvora podobného pravekému *pterodaktylovi*.

V roku 1972 bol práve v Texase nájdený vyhynutý *Pteranodon* (obr.1), ktorý bol vykopaný v tamojšom *Bigbendskom parku*. Jašter mal rozpätie krídel celých šesťnásť metrov!

Na jar toho roku bol nad Egyptom videný obrovský vták, ktorý pripomínal pravekého jaštera. Letel takou rýchlosťou, že by ho nemohlo dosiahnuť žiadne lietadlo. Mával krídlami a pripomínal praveká zvieratá, ktoré sa kedysi nachádzali na Zemi.

Roku 1938 vylovili rybári pri východnom pobreží Afriky *latimériu podivnú* (obr.2), o ktorej sa myslelo, že je už 60 miliónov rokov vyhynutá.

Čaká snáď naše ľudstvo ešte biologická senzácia, ktorá nás privedie na chvíľu až do samotného praveku?

Jantárová komnata

Pre súčasné hľadača pokladov predstavuje svätý grál. Po nástenné výzdobe z jantáru nevyčísliteľnej hodnoty sa pátra aj v Strednej Európe, takže sa čas od času objaví "zaručená" správa, že tentoraz je objav "naozaj blízko". Umelecké dielo označované za ôsmy div sveta ale zatiaľ nikto nenašiel.

Poklad v 27 debnách

Jantárovú komnatu navrhol na prelome 17. a 18. storočia nemecký architekt a sochár *Andreas Schlüter* pre berlínsky zámok *Charlottenburg*. Na úchvatné umelecké dielo sa spotrebovalo približne 4,5 tony vzácne skamenené živice. Komnatu v roku 1716 vymenil umelecky nepríliš založený pruský kráľ *Fridrich Viliam II.* s ruským cárom *Petrom Veľkým*, údajne za dobre rastlé vojaky pre svoju gardu.

Nástenné panely sa stali ozdobou *Katarinského paláca* asi 30 kilometrov južne od *Petrohradu*. (obr.1) Komnatu potom upravil taliansky architekt v cárskejších službách *Bartolomeo Francesco Rastrelli*. Doplnil zrkadlové stĺpy a pozlátené drevorezby.

Roku 1941 *Katarínsky palác* zabavili nemeckí vojaci a počas 36 hodín komnatu rozobrali, zabalili do 27 debien a odoslali do zámku v *Kráľovci*, dnešnom *Kaliningrade*, kde sa stala súčasťou tamojších zbierok. Už vtedy sa ale niektoré časti postrácali.

Nálezne? 5 miliárd rublov

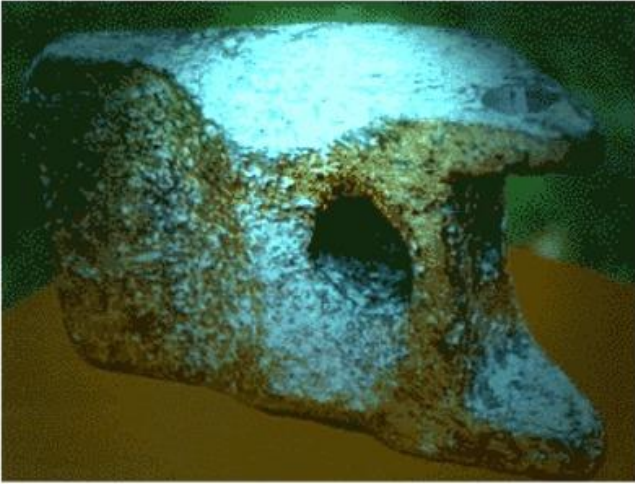
Ďalšiu ranu dostala komnata v roku 1944, kedy na zámku vypukol požiar. Nástenné dekorácie preto odobrali a pravdepodobne uložili v debnách v pivnici zámku. Stopa po jantárovej komnate sa definitívne stráca vo vrave na konci vojny, kedy Nemci z *Kráľovca* húfne utekali. Ak so sebou poklad vzali, alebo zhorel pri dobývaní paláca Sovietskou armádou, nie je dodnes jasné. Po svete existujú stovky miest, kde sa podľa rôznych správ, svedectiev a indícií skrývajú debny plné jantáru.

V roku 1976 sa v *Katarinskom paláci* začala stavať replika jantárovej komnaty. Reštaurátori mali k dispozícii niekoľko fotografií originálu, ale len jedna bola farebná. Práca sa tiež stretávala s nedostatkom peňazí a dokončené boli až v roku 2003 vďaka finančnému daru nemeckej strany. Rusi sa napriek tomu nevzdali nádeje na objavenie pôvodnej komnaty a na jej nájdenie vypísali odmenu vo výške okolo 5 miliárd rublov. Aj preto nedáva dodnes spať hľadačom pokladov.

Avšak podľa posledných správ shorela *Jantarová komnata* v pivnici hradu v centre *Königsbergu* (*Kráľovce*, dnes *Kaliningradu*), v priebehu osvobodzenia mesta a po ňom. Podrobne o tom rozprával jeden diel seriálu *Lovci pokladov* z produkcie *National Geographic*. (1)

(1) *Lovci pokladů*. NG. (2011), archiv KPUFO.CZ

Nález z Cluj Napoca

Na jeseň roku 1974 v piesočnom nános, neďaleko od rumunského mesta Cluj Napoca, našli robotníci v hĺbke asi 10 metrov, tri nevelké predmety.

Podľa vyjadrenia privolaných archeológov išlo o kosť a zub mladého mastodonta - zvierata, ktoré tu žilo asi pred miliónom rokov.

Avšak tretí predmet bol kovový a určite bol súčasťou nejakého mechanizmu. Jeho dĺžka bola 20,2 cm, dovnútra viedli dva otvory

rozdielneho priemeru, ktoré voči sebe zvierali pravý uhol.

Analýza ukázala, že súčiastka je zložitá zliatina, skladajúci sa z 13 prvkov, hlavne z hliníka (89%). Vek objektu, nachádzajúceho sa u kostí mastodonta, chemická analýza určila na státisíce rokov.

Avšak hliník bol objavený až v roku 1825 a jeho priemyselné spracovanie sa datuje až od konca 19. storočia!

Letecký inžinier V. Michalčíč vyslovil domnienku, že táto čudná súčiastka bola súčasťou nejakého lietajúceho stroja. Svedčí o tom ak forma objektu, opracovanie, ľahkosť ... Avšak ako sa dostala súčiastka ku kostiam mastodonta?

Prvé racionálne vysvetlenie bolo, že ide proste o zub lopaty moderného bagra, používaného pre kopanie základov pri nejakej stavbe. Robotníci ťažko poškodili nálezovú situáciu pre podrobné preskúmanie odborníkov a tak údaj o hĺbke nálezu, totožného s kosťami mastodonta, nemôžeme brať vážne.

Výsledky metalurgických skúšok preukázali, že ide o moderný sériový dural 2000 [Wp], ktorý oxiduje pomerne rýchlo, čo zodpovedá vzhľadu nálezu. Môže byť i spevnený [wp] do tej miery, že je podobný mäkkej oceli.

A tak súčiastka bola naozaj časťou lietajúceho stroja - a to z podvozku stíhačky Messerschmitt Me 262 z druhej svetovej vojny.

Čítajte ďalej: Does this mysterious piece of aluminium prove UFOs visited Earth 250,000 years ago? 20.10.2016. Internet: <http://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-3856168/Mysterious-piece-aluminium-ancient-UFO-visited-Earth-250-000-years-ago-claims-investigator.html#ixzz4TWdPidBJ>

Čo nového v MUFON ?

MUTUAL UFO NETWORK, najväčšia amatérska bádateľská organizácia, zameraná na skúmanie UFO v USA, s tisíckami dobrovoľníkov po celom svete, sa snaží o modernizáciu.

MUFON najal marketingové agentúry k aktualizácii svojho image a k náboru nových členov. V snahe zatraktívniť činnosť MUFON, ju jej riaditeľ **Jan Harzon** (obr. 1) označuje za skutočné AKTY X.

MUFON je bezpochyby preťažený. Dostáva správy o podivných javoch na oblohe, o ktorých nie je nikdy žiadna núdza. Navyše, vojenské a vládne agentúry takmer nikdy nešetria správami o UFO, doručenými od občanov. Všetko ostáva na amatérskych bádateľoch.

MUFON tvrdí, že prevádza vedecké skúmanie, ale úprimne povedané, vedecký prístup existuje len v proklamáciách. Objasniť povahu javov UFO je veľmi obtiažne, pretože často existuje len jediný svedok úkazu. Mnohokrát nie je schopný presne zachytiť podrobnosti – rýchlosť, vzdialenosť, veľkosť apod. Mnohokrát dochádza k objasneniu javu vďaka samostatným bádateľom a až po niekoľkých rokoch. UFO bolo predmetom výskumu už desiatky rokov a stále nie je jednotný výklad, ani predstava, o povahe javu. Hlavne preto, že existujú početné a rôznorodé vysvetlenia a jeho obraz sa mení s meniacou sa dobou.

Dalo by sa namietať, že MUFON nie je v žiadnom prípade vedecká inštitúcia, pretože sa nepohybuje v hlavnom prúde vedy a jej nosné prípady boli mnohokrát zdiskreditované. I keď za desiatky rokov trvania fenoménu nedošlo k žiadnemu pokroku v tejto oblasti, ľudia stále vidia UFO a bude tomu tak i naďalej.

Amatérske bádateľské skupiny preto plnia dôležitú verejnú službu. Umožňujú svedkom podivných javov, aby bez obáv ohlásili svoje pozorovania a jednali o tom s niekým, kto nie je na ich pozorovaniach a svedectvách materiálne závislý. Zhromaždené dáta, akokoľvek neúplné, alebo nepresné, sa môžu časom stať dôležitým zdrojom seriózneho výskumu aj v iných oblastiach.

Ale vráťme sa do USA. Situácia okolo MUFON nie je idylická a to je dôvod terajšej snahy o nápravu. Členovia vedení MUFON sú často nútení rozprávať o podivných pozorovaniach do senzácie chtivých televíznych relácií, televíznych reality šou o UFO a pod.

MUFON čelí tiež záplave konšpiračných nezmyslov a osočovaní, že slúžia agentom FBI a je zapojená do vládneho spiknutia pre utajenie mimozemskej prítomnosti na Zemi. Je faktom, že sa od tzv. Exopolitiky, šíriacej tieto nezmysly nilako nedíštancovala. Konferencie usporiadané MUFON sú potom, podľa popisu odznelých prednášok, z klávesnice **Roberta Shaeffera** (obr. 2), prevádzkovateľa webu BADUFOS.COM, skôr panoptikom bizarností, než prehliadkou serioznej činnosti.

Je otázkou, čo terajšia kampaň prinesie. Môžeme sa tešiť na výsledok.

Rady počas celoeurópskej epidémie čiernej smrti v 14. storočí:

- často voňajte kvety...
- nejedzte studený hlávkový salát...
- do každého jedla nalejte toľko octu, koľko znesiete...
- nikdy nejedzte ryby...
- jedzte toľko ryb, koľko zvládnete, no vyhnite sa slizkým...
- s jedlom berte dávku rozdrtených smaragdov...
- umývajte sa vlastným močom...
- oholte sliepke zadok a priložte ho k napadnutým miestam...
- vypite trochu arzenu alebo ortuti...

Alternatívna medicína sa od stredoveku zas tak moc nezmenila, že?

Ako prebiehalo stretnutie **PHOENIX?**

SAVPJ o.z. usporiadalo stretnutie záujemcov o nevyjasnené záhady, od piatku 15.7. do nedele 17.7.2016. Niektorí účastníci z Čiech sa začali schádzať už vo štvrtok. Od piatkového večera začalo zoznamovanie a debaty. Oficiálny program začal v sobotu ráno. Prievodcom a moderátorom jednotlivých vystúpení bol **Milan Zacha Kučera**.

Na úvod ocenili šéfovia troch českých záhadologických spolkov organizátorku stretnutia, **Gábinu Slovákuvú**, knihou.

Aleš Rumler pohovoril na tému „Vodík, polovodiče a kozmická medicína“.

Rudolf Irša v prednáške „Deväť záhad minulosti“ predložil zaujímavú myšlienku o hladinách morí pred výbuchom sopky Santorini.

L. Šafařík pripomenul 20ročné výročie objavenia tajomnej bytôstky „Ako to bolo s Aljošenkou“, spolu so súvislosťami v našej záhadologii.

Františka Vrbenská rozprávala o Záhadnom Bruncvíkovi, tajomní Rolandovia, soche stojacej pri Karlovom moste.

Pavel Miškovský v bohatej obrazovej prezentácii „UFO v súčasnosti“, predložil najzaujímavejšie prípady z projektu Záře.

Jozef Purkrt – pohovořil na tému „A stačí len peľ motýlích krídiel“.

Milan Zacha Kučera pojednal o manýrizme, tajomnom umení medzi renesanciou a barokom

Celú sobotu cez deň pršalo, čo udržalo poslucháčov na prednáškach. Večer však dážď ustal, účastníci sa rozdelili do skupinek a besedovali pri stoloch vonútri, i pri ohni vonku, pri jedení tradičnej slovenskej kapustnice.

V nedeľu po raňajkách začalo lúčenie. Tí najvzdialenejší odchádzajú prví, ďalší ešte navštívili skanzeny a múzeá v okolí. Cestou sa nedalo obísť **Lapidárium kameňov v Holíči**.

Akcia sa bezosporu vydarila a možme dúfať na pokračovanie.

Čo je to za sošku?

Internetom koluje foto tohto artefaktu. Soška, nalezená v mexickom Veracruz, je aj v tamojším múzeu. Nadšencom pripomiená niekoho, kto sedí na vodnom skútre.

Jak se Kollár mýlil

Vzpomínáte na Jana Kollára a jeho „Stůj, noho posvátná!“?

Kvality jeho Slávy dcery jsou z literárního hlediska samozřejmě nezpochybnitelné, ale máme zde ještě několik dalších postřehů.

Kollár například prosazoval, aby se místo Slované říkalo Slávové, (a v básni nejde potom o dceru slávy, ale o dceru Slovanů). Kollárovi filologické výpady ovšem udivovaly již jeho současníky, když např. název národa Poláci, Polák, odvozoval od phallus.

A to byl teprve začátek. Kollár prakticky ve všech (!) evropských zeměpisných názvech našel slovanské kořeny, zvláště pak v Anglii nebo v Itálii. Podle jeho názoru byla prakticky celá starověká Itálie vlastně původně slovanská (= slávská), tamní obyvatelé tudíž byli Vlachoslávové, Itálie rodnou sestrou Slávy a latina slovanským jazykem.

Kollár své názory prosazoval obtížně, ale divné mu to nepřišlo, vždyť všichni ostatní na Slované, slovanství i Kollára, který se jich ohnivě zastával, nevrážili. Kollár si tak navykl vidět všude kolem sebe „protivenství a křivdy“. V roce 1844, když podruhé navštívil Itálii, myšlenky všeslovanství již naprosto a zcela nekriticky propadl.

Vše dorazilo jeho jmenování mimořádným profesorem na nově založené katedře slovanské archeologie v dubnu 1849, což byl jistý způsob odměny za jeho příspěví k urovnání poměrů v

roce 1848 (pomoc Bachovi a Stadionovi při reorganizaci školství). Kollár, původně bydlící v Pešti (Budapešti), se tam již po roce 1848 vrátit nechtěl (možná ani nemohl). Následovalo jmenování členem učených společností různě po Evropě (Praha, Krakov, Záhřeb, Bělehrad, Štětín, Moskva, Oděsa). V srpnu 1850 dostal Kollár rytířský řád Františka Josefa I. a nečetným svým studentům přednášel německy (!).

Roku se 1853 mu, rok po smrti, vyšlo jeho stěžejní dílo *Staroitalia slavjanská* (900 stran, 400 vyobrazení) o tom, že Itálie byla vždycky slovanská. Protože:

- Itálie = Vitalija od Vít čili vítěz, Svantovít
- Tibera = dobr = zubr
- Campania = Kopanja, Koanice
- Latium = Volotje od slova vůj a proto Vlachové = Volochové
- Etrusk = tur
- Apeniny = Oheniny = od mnoha sopek oheň vydávající
- Vcesuv = Žežov od žhnoucí lávy
- Pompeje – Popely (sopečné)
- Heculaneum = Hor-sluno – horké slunce
- Roma = ur-umo čili turobohyně
- Atd. atp.

Kollár se dále domníval, že Slované přišli do Evropy přes Itálii z Indie, odkud si s sebou přinesli i tamní zvyky, tj. uctívání Šivy. Kollárovo stěžejní dílo se nedočkalo ohlasu a Kollár to nakonec ani nepředpokládal. Od Němců nic čekat nemohl, u Italů také nepředpokládal, že by byli nadšeni svým slovanským původem. Kniha vyšla v tisícovce kusů, byla značně drahá a téměř neprodejná, nakonec se rozdávala do škol.

Dr. Jitka Lenková (BCS)

Čo je nové v slovenskej záhadologii?

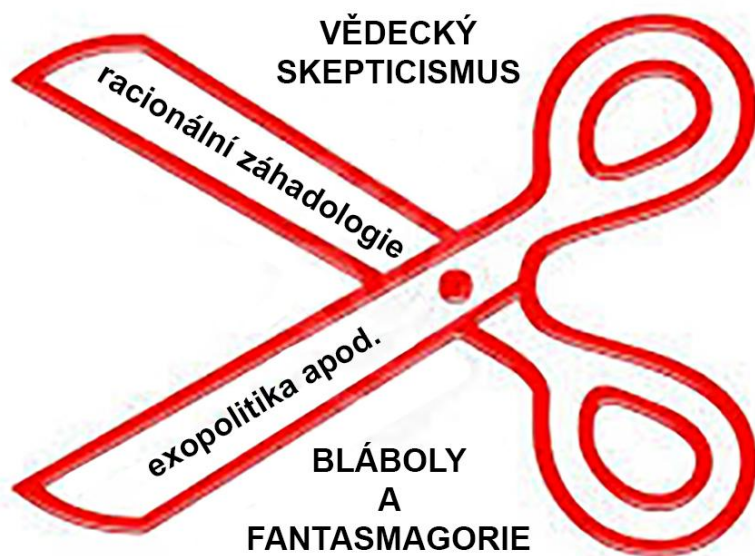

Nieje jednoduché charakterizovať stav slovenskej záhadológie.

Na jednej strane snahy o racionálne chápanie problémov, na strane druhej bohapusté fantázie a šarlatánstvo. Nieje to ale nič nového – podobné problémy sú aj inde. Už raz českí kolegovia prirovnali túto situáciu k roztvoreným nožniciam, ktoré sa stále viac roztvárajú. No kam to dojde? Zlomí sa celé nožnice?

Pojďme sa pozrieť na niektoré udialosti uplynulého roka. Kam ich zariadiť?

Ozajstný sviatok šarlatánstva a čirého bláznovstva bola tzv. medzinárodná konferencia „**Energia života**“ 1. – 3.4.2016 v Bratislave, venovaná najmä roznoým vymyšleným pyramidám, vďačnej téme pre každého fantasmagoristu. Termín konania na 1. Apríla niebol vôbec od veci... Konferenciu organizovala „*Naša svetelná o.z.*“ Konferencia bola uzatvorená, nijaké informácie zvnútra neprenikli a to je možno aj dobre. Mená účastníkov a prednášajúcich každého rozumného bádateľa dokonalo odradili. (*Osmanagič, Klaus Dona, V. Uvarov, Blochová...*)

Vo dňoch 15. - 17.7.2016 sa konala v Zázrivej **Konferencia PHOENIX**, ktoru organizovala **SAVPJ**. Žiaľ, slovenskí účastníci boli v menšine. Prečo? (Informujeme o nej na inom mieste.) SAVPJ plánovala na leto aj tradičný výpad na Uhrovecký hrad, no ten sa nekonal.

Pozitívny krok v bádateľskej snahe urobil *Jozef Petrik*, keď vysvetlil „gravitačnú anomáliu“ na kopci pri Lačnove ako očný klam. Je jasné, že väčší ohlas by bolo vysvetlenie miesta ako „hvezdnej brány“, no vďaka SAVPJ, že sa dokáže postaviť k problémom priamo.

A čo nového na knižnom trhu? **Gabriela Slováková** tento rok napísala publikáciu „*Zo života duchov*“. Obsahuje prípady zo stretnutia ľudí s týmto fenoménom.

Už 2 roky uplynuli od prvého vydania časopisu **XParanormál**. Ako ďalej? Objaví sa niečo nové? Čo bude obsahom? Veď aj weby skomieraju, nové materiály sa objavujú len zriedka.

Spolkový život UFO klubov už zrejme pomaly zaniká. Možno už len zvyšky živého kontaktu s ľuďmi udržuje **trnavský UFO klub**, ak môžeme súdiť podľa oznámení na ich webe.

4. októbra 2016 sa v kníhkupectve **ARTFÓRUM** v Bratislave konala beseda s dr. Muldaševom, ktorú organizovala *Lekárska spoločnosť prírodnej medicíny*. Besede predchádzal XX. interdisciplinárny lekársky kongres prírodnej medicíny s medzinárodnou účasťou, honosne nazývaný „medicínou budúcnosti“. *Muldašev* je známy svojimi pvedeckými fantáziami o pôvode ľudí z Tibetu, kde je celý „*genofond ľudstva*“, pochádzajúci z *Atlantídy* apod.

Svoje moudra k udalostiam vo svete, dotýkajúce sa aj záhadologie, oznamuje v českom „Svobodnom vysielachi“ akýsi **Peter "Insider"**. A čo ľuďom predkladá? Napr. zastrelený ruský velvyslanec v Turecku vraj "nebol človek", su tu samí "supervojaci", niesú to ľudia, ako sa prenieseme do 5 rozmeru, žije tu prehršel mimozemských ras, atd., atp. Blábolenie na kvadrát.

Nie, so slovenskou záhadológiou to nieje jednoduché... A nožnice sa roztvárajú...

(c) Azimut záhad. Neperiodický internetový časopis slovenských bádateľov a záhadológov.
Číslo 1 (13) vyšlo v decembri 2016.

Editor: Martin Toth * Grafický návrh : Jakub Cepník * Jazyková korekcia: Willant Zoltán a iní.
Príspevky do časopisu posielajte na e-mail: slovensko@kpufo.cz

Tento časopis je možné zdarma stiahnuť na stránkach Klubu psychotroniky a UFO v Slovenskej republike
(KPUFO.EU/SK)

Je zakázané rozširovať akýkoľvek materiál z tohto magazínu bez súhlasu redakcie.